

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 27 Noemvrie st. v.

Situațiunea din Peninsula-Balcenică rămâne încordată, și nimeni nu poate să preveadă cum au să se resoalve conflictele de interese, ce s'au manifestat în urma proclamării de unire națională a Bulgarilor.

Dicem nimeni și luăm cuvântul în cel mai larg înțeles al lui. Că noi îndeosebi nu putem prevedea nimic, aceasta de sine se înțelege, căci nu suntem informați nici despre intențiunile cabinetelor interesate, nici despre mijloacele, de care ele dispun. Vorba e că nici chiar aceea, care cunosc atât intențiunile, cât și mijloacele, nu pot să, unde au să ese lucrurile, și dacă astăzi l-ar întreba cineva pe principele Bismarck, ce are să facă preste o lună, el n'ar pute să răspundă decât, că nu știe. El știe, unde voiesce el însuși să ajungă, va fi știind, unde vor să ajungă alții, poate să știe ce nu va face nici într'un cas, dar nu poate de loc să preveadă cu destulă siguranță, cum va procedea în cel mai apropiat viitor. Nota caracteristică a tuturor situațiunilor încordate este nedumerirea, de care sînt cuprinși față cu ele toți oamenii cu minte. Oamenii ușuratici și deprinși a ceda impulsurilor momentane pot să strige „eljen“, când primesc știrea despre izbucnirea războiului între Sârbi și Bulgari: omul cu minte rămâne însă în rezervă, nu se pronunță și așteaptă să vadă, cum se vor mai desfășura evenimentele.

Această rezervă înțeleaptă trebuie să ni-o impunem mai ales noi Români din țerile coroanei ungare, care sîntem lipsiți de ori-și-ce informațiune sigură asupra intențiunilor, cu care statele interesate iau parte la rezolvarea unui conflict, în care sînt angajate și interesele noastre, fără-ca noi înșine să putem lua parte la acea rezolvare.

Simte fiesce-care dintre noi, că este o parte din istoria neamului nostru ceea-ce se petrece preste Dunăre și că dezvoltarea, poate chiar existența noastră națională este și ea pusă acolo în joc. Trebuie dar' să urmărim cu cea mai încordată luare aminte mersul evenimentelor, să privim spre Belgrad și Sofia, nu ca spectatori nepreocupăți, ci ca parte foarte de aproape interesată. Nu trebuie însă să ne pronunțăm nici într'un fel, nici într'altul, pentru-că nu putem încă să știm, ce le priesce și ce nu le priesce propriilor noastre interese.

Când Bulgarii au proclamat unirea lor națională, am fost cuprinși cu toți de oare-care emoțiune, de un fel de resentiment. Oamenii aceia au resturnat o stare de lucruri odată stabilită, și chiar și numai atât era destul pentru legitimarea resentimentului nostru. Ceea-ce a dat însă oare-care tărie acestui resentiment era temerea, ca nu cum-va Bulgarii, uniți odată, să devină mai curând ori mai târziu o putere, care jignesc pe poporul român în dezvoltarea lui națională. Poate că nu este întemeiată această temere, destul că ea s'a ivit în mijlocul nostru și a fost foarte generală.

Cu toate aceste mai viu încă a fost resentimentul nostru, când Sârbi au pornit războiul asupra Bulgarilor. De ce? De sigur numai pentru-că presupuneam, că concetățenii nostri maghiari îi împinseseră pe Sârbi în acest război.

Aceasta nu e bine!

Noi nu trebuie să privim lucrurile din punctul de vedere al resentimentului,

pe care îl avem față cu Maghiarii, ci să avem în vedere totdeauna numai propriile noastre interese. Ear' aceste anume față cu conflictul dintre Sârbi și Bulgari sînt cu desăvîrșire identice cu ale Maghiarilor. Se poate dar', că Maghiarii nu-și înțeleg bine interesele și au făcut rău, fiindcă s'au pripit: această imputare li-o putem face. Dacă însă ei și-au înțeles bine interesele și le-au servit, vrînd nevrînd au servit și pe ale noastre.

Dacă le-au servit ori nu, dacă bine ori rău au făcut, aceasta deocamdată nu se poate să: știm numai, că ei s'au pripit și au compromis cauza noastră comună, când i-au pus pe Sârbi să o susțină, când s'au angajat cu un stat, care a rămas de rușine.

Căci nu interesele noastre ele singure vor determina rezolvarea definitivă a conflictului.

Bulgarii, despărțiți în două state cu pozițiune mai mult ori mai puțin grea, vor să se unească într'un singur stat cu pozițiune mai priincioasă dezvoltării lor naționale. Astăzi, pe la finele secolului XIX, legitimitatea acestei hotăriri nu se mai poate pune în discuțiune. Noi, popoarele europene, putem să-i combatem pe Bulgari, fiindcă așa cer interesele noastre, dar' nu putem să-i combatem numai în virtutea acestor interese, nu putem să le dîcem: Noi nu ve lăsam să vă uniți, fiindcă unirea, dezvoltarea, creșterea puterii voastre e contra intereselor noastre, noi voim să rămâneți sub stăpînirea Turcilor, fiindcă altfel deveniți amenințatori pentru noi. Nu putem să o dîcem aceasta, pentru-că nu știm cu toată siguranța, dacă Bulgarii, uniți odată, vor fi ori nu în adevăr un pericol pentru noi, și nu o putem dîce, pentru-că ne punem în conflict cu ideile, care predominesc timpul nostru, și ne compromitem față cu celelalte popoare, care nu sînt direct interesate și privesc lucrurile din punctul de vedere al dezvoltării generale. Un singur argument serios există pentru combaterea unirii Bulgarilor: că ei nu sînt încă capabili de a întemeia, de a conduce și de a susține prin ei înșiși un stat independent, că ei trebuie să rămână așa despărțiți și sub epitropia Turcilor, fiindcă altfel ar deveni un cuibar de neorînduiești, un izvor de nedumeriri pentru celelalte popoare, un conflict constant în viața europeană, pentru-că unindu-se, nu s'ar pute dezvoltă în pace și n'ar lăsa nici pe alții să se desvoalte.

Acest argument l'a nimicit războiul dintre Sârbi și Bulgari.

În acest război de câteva zile Bulgarii au produs pretutindenea convingerea, că sînt un popor capabil de a se susține și organiza, cel puțin mai capabil ca Sârbi, cărora li s'a recunoscut independența. Și de aceea pozițiunea acelora, care combat unirea Bulgarilor, e de astăzi înainte pe atât de grea, pe cât de ușoară e a acelora, care o susțin. — Ceea-ce înainte de război părea un fel de utopie, acum, după război, li se prezintă celor mai mulți ca un lucru, asupra căruia nu se mai poate discuta.

Ne întrebăm acum: trebuie oare să ne bucurăm de aceasta? e bine că au învins Bulgarii ori era mai bine să învingă Sârbi?

Nu știm, — și cine dîce, că știe, acela se pripesce.

Ei prin ei înșiși, nici Bulgarii, nici Sârbi, nu pot să fie primejdioși pentru

noi: ceea-ce îi face primejdioși e numai înclinarea lor spre Rusia.

Rusia e primejdioasă, Rusia poate să ne amenințe și pe noi, și pe Maghiari, în dezvoltarea, ba chiar și în existența noastră națională, și ne temem, ca nu cumva Bulgarii ori Sârbi să fie nisce unelte ale puterii rusesci, nisce agenți provocatori ai Rusiei.

Aceasta nu pot însă fi nici unii, nici alții, decât în vreme-ce se simt slabi și nu se pot susține decât sub scutul Rusiei.

Lupta dintre Sârbi și Bulgari însă, tocmă ea este dovadă, că atât Sârbi, cât și Bulgarii, au o conștiință națională, care primează față cu conștiința de rasă. Deși Slavi, și unii și alții, întocmai ca Rușii, ei vor să-și păstreze individualitatea națională, și pe aceasta Rusia o amenință întocmai ca pe a noastră. Ne temem noi de Rusia, se tem și ei, și trebuie neapărat să simțăm, că se țin lanț cu România și nu se vor pute susține ca popoare cu individualitate deosebită, decât sub scutul Europei apusene și îndeosebi al monarhiei noastre, ca cea mai direct interesată putere.

Rămâne numai să vedem, dacă o simt Bulgarii și Sârbi aceasta, cum o simt și Români.

Câtă vreme au fost slabi și lăsați la discrețiunea Turcilor, ei au căutat sprigin la Rusia, care era totdeauna gata să-i ajute. Îndată însă ce se vor simți mai tari și vor găsi un alt spriginitor, mai puțin primejdios, chiar instinctul de conservare națională îi va determina să nu mai voiască a fi unelte ale Rusiei.

Aceasta e idea conducătoare în politica orientală a timpului nostru.

În urma războiului din Crimeea puterile apusene au dat o impulsie hotărîtoare pentru întemeierea actualului stat român. Chiar atunci, când s'a încheiat tratatul dela Paris, era un lucru de sine înțeles, că sub ocrotirea puterilor apusene, țerile române se vor uni mai curînd ori mai târziu într'un singur stat și că acesta va ajunge la independență, tocmă pentru-ca Români dela gurile Dunării să înceteze a mai fi numai nisce unelte ale Rusiei. Și tot atunci s'a făcut începutul și pentru independența celorlalte popoare din Turcia europeană.

Lăsam la o parte Grecia, care își câștigase încă de mai nainte independența, îi lăsam pe Sârbi și pe Muntenegreni, care au ținut pas cu România, și îi avem în vedere mai ales pe Bulgari.

Bulgarii nu vor pute nici odată să uite ocrotirea, pe care au găsit-o în România, nu vor pute să uite, că mult au fost ajutați de Români, că parte însemnată din oamenii, care au organizat și condus țeara lor, au fost formați în România, și că Români au vîrsat sînge pe câmpiile Bulgariei, venindu-le într'ajutor, când situațiunea era mai gravă. Toate aceste Români nu le-au făcut numai de capul lor, ci cu consimțământul puterilor europene, care sperau, precum un sperat și Români, că în Bulgaria România își va găsi un aliat.

Și această speranță trebuie să se realizeze, dacă Bulgarii sînt un popor cu aspirațiuni naționale. Nu se poate, ca ei să nu simțăm, că statul român, care nu poate să-și amenințe în existența lor, e zidul de apărare, care îi desparte de Rusia, și că îndată-ce ar perî ori ar slăbi numai România, despre un stat bulgar și despre o națiune bulgară nici nu mai poate fi vorba.

Și dacă o simt Bulgarii aceasta, nu avem nici un cuvînt de a ne supăra, ci mai virtos trebuie să ne bucurăm, vedînd că ei și-au dovedit valoarea și aspiră la o viață de sine stătătoare. Căci dacă sînt pîntrunși de acest simțămînt, ei nu vor pute să fie nici odată dușmani ai monarhiei noastre, care le este firescul razim față cu Rusia, nici ai noștri, care continuăm aici lanțul de elemente aliate contra înfrîurii rusesci.

Aceasta nu o știm încă și de aceea atât părerea de bine, cât și părerea de rău ne-ar fi prematură. Să-i lăsam dar' pe concetățenii noștri maghiari, ca oameni de o fire mai impetuoasă, să se aprindă și să se răcească, ear' noi, ca oameni de o fire mai domoală, să stăm mulcomi și să urmărim cu luare aminte desfășurarea evenimentelor.

Și, mai presus de toate un lucru: să nu identificăm monarhia cu Maghiarii și cu actualul guvern al Ungariei.

Suferim mult, și este un lucru firesc, ca cei ce sufer să dorească vre-o schimbare, poate chiar vre-un război. Să ne ferim de asemenea dorințe, căci dualismul în urma unui război s'a plămuit, în urma unui război nenorocit. De câte ori monarhia a fost tare, nouă ne-a mers bine, și rău ne-a mers, precum ne merge și acum, numai atunci, când monarhia a fost slăbită. Războiul dar' ori pace, noi nu putem dori, nici voi, decât ca monarhia să fie tare, destul de tare, pentru-ca să țină în frâu toate puterile ce amenință echilibrul ei intern.

Situațiunea în România.

Punem sub ochii cetitorilor noștri manifestul coalițiunii, de care am vorbit în numărul de ieri:

Se apropie zece ani de când actualul prim-ministru se află în capul afacerilor țerii.

În practica tuturor instituțiunilor, în aplicarea tuturor legilor, primul-ministru nu s'a distins decât prin disprețul seu pentru tot ce popoarele civilizate sînt deprinse a respecta ca sacru și inviolabil.

Sistematic surd la toate îndemnările, la toate deșteptările opiniunii publice, uitînd și repudiînd principiile, în numele cărora a primit puterea, dl Ioan C. Brătianu a dat țerii spectacolul unei dictaturi fără nume, fără măsură și fără scrupul.

Excesele de tot felul, persecuțiunile revoltătoare, compromiterea finanțelor țerii, inaugurarea unui sistem economic greșit și dărîmător intereselor celor mai vitale, a adus țeara la desperare.

Astfel roadele triste ale acestui regim de risipă, de desfrîu și de despotism, au avut de consecuță, părăsirea lui decătră mai toți acei oameni, cari deși la început i-au dat concursul lor, n'au putut însă să-și mai susțină cu prețul onoarei și demnității lor de cetățeni.

Mai presus de toate, țeara este aproape unanimă a constata, că în relațiunile noastre exterioare, prin guvernul acesta se exercită o politică ocultă, lipsită de sinceritate, care în trecut ne-a atras umilințe dureroase, ear' în viitor ne inspiră temeri chiar pentru existența statului român.

Natural este dar', ca un singur și același sentiment să misce toate inimile, ca aceeași datorie să se impună tuturor oamenilor de bine, pentru-ca mai presus de deosebirea opiniilor lor politice, să-și dea mîna pentru a adopta drept țintă a activității lor și drept linie de purtare apărarea intereselor generale și conservarea cu ori-ce preț a patriei comune.

Această apropiere între toate elementele independente și adoptarea acestei reguli de purtare va avea drept efect să dea terții încrederea în sine.

În fața suferințelor generale, a sărăciei și a sdruncinării tuturor claselor sociale, prin urcarea ne mai pomenită a dărilor și sarcinilor de tot felul, nedrept așezate, vișos repartite, și stoarse într'un mod adesea neomenos și barbar.

În fața cinismului demoralizator și a îngrășării favoriților regimului, cu banul și sudoarea contribuabililor muncitori și onesti, sistem care a avut drept rezultat dividerea națiunii în exploatați și exploatați, în învingători și învinși.

În fața urcării datoriei publice, care este aproape de un miliard, datorie înspăimântătoare ce robesce viitorul producător al țării pentru un întreg secol și care merge tot crescând fără margine, precând prin sporirea nebunească a cheltuielilor și prin regimul de tarife nechibzuite, se ruinează deopotrivă și producătorul și comerciantul și consumatorul, secându-se astfel orbesce, și unul după altul, toate izvoarele de avuție și de înflorire a statului român.

În fața relei și necapabilei administrațiuni, care cu toate sacrificiile bănesci făcute de țeară, nu se distinge decât prin practica disordinei, a slabei și anihilatei noastre justiții, precum și a chaosului de disordine ce domnesce în toate serviciile publice, și în special în așezămintele de credit.

În fața situațiunii grave, în care se găsesce România, în raport cu evenimentele din afară și a îngrijirii legitime și generale de a vedea în capul țării un guvern necapabil și neprevădător și astfel putând provoca o furtună, care se periclitizează și țeara și tronul.

În fața dar' a unui guvern discreditat ca cel actual, care în mijlocul conflagrațiunii orientale ce ne amenință, nu va pute găsi sprigin în țeară și prin urmare nici va fi în stare de a face față împregiurărilor.

În vederea tuturor acestor considerațiuni a abuzurilor și a nelegiuirilor, care la tot pasul se prezintă în toate ramurile activității guvernamentale și care au străbătut până și în armata țării, din care primul-ministru actual tinde a face o sucursală a partidului său și o unealtă de opresiune. Opozițiunea reprezentată prin partidele liberal-conservator și național-liberal, păstrându-și fiecare partid individualitatea sa politică, datorită principiilor și credințelor sale, și-a dat mâna grupându-se în giurul uneia și aceleiași idei: acea a salvării țării cu orice preț, mai ales în vederea vijeliei exterioare ce ne amenință.

Astfel dar' ne-am unit ca să ajungem la răsturnarea regimului nefast ce ne apasă și ne desonorează, ne-am dat mâna ca printr'un guvern de tranzițiune să facem a se restatornici țeara în posesiunea de sine și asigurându-i, în condițiuni de lealitate, libera și sincera manifestațiune a voinței sale.

Aceasta este datoria fiecărui Român iubitor de țeară, de dreptate și de libertate, acesta este scopul și misiunea alianței noastre.

În numele partidului național-liberal Dumitru Brătianu, M. Cogălniceanu, General N. Haralambie.

În numele partidului liberal-conservator: Lascăr Catargiu, G. Vernescu, General I. Em. Florescu.

Revistă politică.

Sibiu, 27 Noembrie st. v.

Proiectul pentru limitarea națională a cercurilor judecătorești și administrative din Boemia, pe care l-a prezentat Sâmbăta trecută dl Plener în dieta provincială, a produs o mare indignațiune în cercurile cehe. Pe acest proiect Cehii îl privesc de o încercare, de a distruge unitatea regatului Boemiei, și presa cehă acum nici nu mai vorbește de altceva, decât de proiectata desmembrare a Boemiei. Eată cum se exprimă în privința aceasta țiarul „Pokrok“:

„... Scopul proiectului nu e altceva, decât, de a răpi toate drepturile naționale ale minorității. Nici nu mai avem nevoie a discuta asupra aceleia, că noi de ce nu putem consimți cu un astfel de proiect, ce voiesce să ne desmembreze țeara. Nu e adevărat, că în Boemia s'ar fi existat oarecândva un teritor german încheiat, unde limba cehă s'ar fi avut nici o valoare la oficii și judecătoria. Toate legile și ordinațiunile cunosc numai un regat al Boemiei, ca un ce întreg, și acele se emit pentru întreg regatul Boemiei. Și false fiind premisele proiectului, false sunt și toate consecuențele aceluia. Încercarea de a motiva în chip juridic acest proiect, nu a succes, și ceea-ce mai rămâne e un ultimatum, precum îl prezintă biruitorul față cu biruitorul, când se pune arma în cumpănă. Noi n'avem cunoștință nici despre o biruitoră germană, nici despre vre-o derută cehă, și cei-ce vor să arunce în cumpănă arma, spre a câștiga pe partea lor dreptul, țin în mâni numai o inocentă sabie de lemn, ce nici nu ne înspăimântă nici pusă în cumpănă nu poate căde în partea dreptății. Toți sunt în contra acestui proiect, care are de scop desmembrarea Boemiei, cu care nu poate consimți nici un bărbat de finanțe, nici un German cu gânduri patriotice, cu atât mai puțin un Ceh patriotic, nici un guvern, odată vreme voiesce să rămână austriac, și pe care, noi sântem pe deplin convinși, Coroana nici odată nu-l va aproba. Pe o astfel de basă nu putem discuta, și ne vom opune până la extrem ori-și-cărei pretențiuni, ce nesocotesce totalitatea Boemiei și nu recunoaște deplina egală îndreptățire a ambelor naționalități.“

Rapoartele din Peninsula-Balcanică nu sânt de loc îmbucurătoare. Cumcă situațiunea nici pe departe nu e limpede, o dovedește nota circulară, ce a trimis-o guvernul bulgar puterilor europene, în care se țice, că principele Alexandru și guvernul său sânt de părere, că cel mai bun mijloc spre ajungerea scopului ur-

mărit de puteri zace într'aceea, de a reține Poarta dela trimiterea unui comisar la Filipopol până atunci, până când nu va fi încheiată pacea cu Sârbia. Țiarul „Neue freie Presse“ i-se comunică din Belgrad cu datul de 7 Decembrie n., că condițiunile bulgare de armistițiu sânt următoarele: O despăgubire deresboiu și retragerea Sârbilor de pe teritoriul bulgar. Sârbia a denegat aceste condițiuni. Stăruințele puterilor se concentrează într'aceea, de a împedece ori-ce cionire și de a promova negocierile asupra armistițiului. Se sperează, că acest scop se va și ajunge, cu toate, că generalul Horvatovici așteaptă numai ocaziunea, spre a secera succese militare.

În privința admiterii generale, că situațiunea din Orient s'a îmbunătățit sau că cel puțin nu s'a înăsprit, „Nordd. Allg. Ztg.“ constată, că constelațiunea politică poartă într'un chip periodic caracterul neconstanței, ba că se ivesce chiar din nou o depresiune.

O știre importantă vine din Constantinopol. Dintre cei doi comisari adjuncți, care au fost trimiși la Filipopol spre a restabili acolo *statul quo ante*, unul Lebib Effendi a fost rechemat, celalalt, Gadban Effendi a primit postul vacant de agent diplomatic la Sofia. Comisarul principal Diefded Pașa nu va mai merge la Filipopol. Astfel Poarta pare a fi părăsit intențiunea, de a profita de conflictul sârbo-bulgar, pentru a lua în posesiune Rumelia-orientală.

Dl Aksakoff analizează în țiarul panslavist „Russ“ toată politica Rusiei dela evenimentul din Bulgaria încoace, și țice între altele: „Până când alte puteri lucrau, Rusia se fălia. La inițiativa ei s'a întrunit conferența, rezultatul aceleia e un fiasco complet. Rusia s'a înfundat; în urma celor din urmă evenimente a făcut o față foarte mănoasă, prin ceea-ce însă n'a sedus pe nimeni. Guvernul se nu mai fie cu nici o considerare la prietenia puterilor, și dacă Austro-Ungaria ar voi să ocupe Sârbia, se i-se opună cu energie. Pe Bulgari și pe principele lor trebuie ear' întimpinați cu simpatie“. Într'o epistolă datată din Londra a țiarului dlui Aksakoff se află următorul pasagi curios:

„Rusia numai în Viena va birui asupra dușmanilor Slavilor. În Hofburg-ul din Viena trebuie să se dea ordinul rusesc pentru luarea în posesiune a Bosforului. În biserica Stlui Stefan are să se proclameze imperul slav. Fiind odată Viena în mâinile Rușilor și ocupată

de ei pentru totdeauna, toți dușmanii Slavilor vor dispăre.“ La aceste dl Aksakoff face observarea, că el la Viena privesce numai cu ochii lui Paskievici, și țice, că drumul la Constantinopol merge prin Viena.

În ședința de alaltăieri a camerei României și-a desvoltat dl Ionescu interpelațiunea sa cu privire la politica guvernului român în cestiunea Orientului.

Dl Ionescu recunoaște, că guvernul a urmat față cu mișcarea făcută în Rumelia o politică pe atât de corectă pe cât și prudentă. Se întreabă însă dacă aceeași politică a urmat-o și după începerea resbelului. D-sa declară de o greșală mare politică, cererea guvernului, de a se dărma cetățile de pe malul drept al Dunării. Dl Ionescu țice, că unirea Rumeliei cu Bulgaria nu trebuie să ne turbure și nu trebuie să ne temem de o Bulgaria mare, fie ea cât de mare, căci legături mari unesc poporul român cu cel bulgar, care a dat probe, că nu este instrumentul vre-unei puteri și că lucrează din propria-i inițiativă. D-sa cere, ca guvernul să răspundă, care este atitudinea actuală a sa și dacă nu crede că este în interesul țării, de a se interveni pentru împăcarea Sârbilor cu Bulgarii.

Răspundând la această interpelațiune dl prim-ministru Brătianu crede, că este până în acest moment în unire de simțăminte și de vederi cu națiunea, căci îndată-ce va vedea că nu mai este, va remite puterea altuia cu aceeași plăcere cu care a și primit-o. Dl ministru țice, că a cerut dărîmarea cetăților de pe malul drept al Dunării, pentru-că cu toată bunăvoința, ce trebuie să avem pentru popoarele vecine, trebuie să ne gândim și la noi. Această cerere a fost adresată nu puterilor, ci conferenței, care a declarat că fiind convocată pentru o altă cestiune, nu se poate ocupa cu altceva. Dl Brătianu a mai declarat, că a fost în străinătate nu pentru a cere sfatul cuiva, ci pentru a vedea ce atitudine trebuie să aibă România; vedând că Germania, Rusia și Austro-Ungaria sânt hotărîte pentru menținerea păcii, s'a reîntors liniștit și nu s'a convocat camera nici chiar pentru 15 Octombrie, după cum se hotărîse, pentru-ca să nu alarmeze lumea. Dl N. Ionescu poate face teoria tuturor ideilor celor mai generoase față cu mișcările popoarelor, guvernul însă nu, căci el angajează țeara. Terminând, dl ministru țice: „trebuie să fim prudenți ca până acum, și să fim siguri de ori-ce pas ce voim să-l facem“.

Foița „Tribunei“.

Doine poporale.

— Culese de I. P. R. —

I.

Părăuș de lîngă moară,
Curge limpede cerneală
Să-mi cernesc eu portuțul,
Că m'a lăsat drăguțul;
Dar' cum foc s'ar mi-l cernesc?
Mai tare-o s'ar mi-l albesc,
Că eu de m'oiu mânia
'Mi-oiu da portul la năspreală
Și fața la rumineală.
De-ar veni o sârbătoare
Și m'oiu găta ca și-o floare
Și-oiu eși până'n uliță
Gata ca o păuniță,
Și-oiu pași din paș răruț
Și 'mi-oiu căpeta drăguț,
Mai mândru, mai sprâncenat,
Nu ca tine-un blăstemat;
Mai mândru și mai subțire,
Nu ca tine-un scos din fire;
Num'un deget 'mi-oiu întinde,
Cinci și șese 'mi-oiu cuprinde.

II.

Ese lelea la uliță
Gata ca și-o păuniță:
„Ia-mă bade, ia-mă dragă!“

„Eu lele nu te-oiu lua
Până tu nu-i otrăvi
Pe frate-tău cel mai mic,
Cel mai mic și mai voinic.
Că umblă'n umbletul meu
Și se poartă'n portul meu
Și joacă'n jocuțul meu,
Iubesc ce iubesc eu“.

„Dar' cu ce l'oiu otrăvi?“
„Dute'n fundul grădinii,
Că e o șerpoaică sură
Din gură otrăvă-i cură
Din coadă venin picură,
Ia caută și-l spriginesce,
Pe frate-tău l'otrăvesc“.

Es'afară, într'un casă
Canta-i cu pelin pe measă
Ia canta să bea odată:
„Be, be, be frățuic meu,
Că de-acolo-am beut și eu“.
Și-a beut de două ori
Și-a grăit de nouă ori:
„Soră, sorioara mea!
Pentru'un câne de sărac
Otrăviși un frate drag,
Pentru'un câne de străin
Otrăviși un frate bun,
Că el tot nu te-a lua
Numai mîntea-ți va strica“.
Ese lelea la uliță
Gata ca o păuniță
„Ia-mă bade, ia-mă dragă!“

„Eu lele nu te-oiu lua
Că tu porți otrava n brău
Și-otrăvesci omul de viu,
Și tu porți otrava n piept
Și-otrăvesci omul de drept,
Și tu de te-i mânia,
Și cu mine-i face-așa!“

Cățeau.

II.

Mătrăgună n trei jireți,
Drăguț ca-și-al meu nu veți,
Pe el e cămeșă albă,
La grumați năframă neagră,
Numai gura lui 'mi-e dragă.
Pe din sus de gurișoară
Cunună de mustișoară,
Ochii lui murețe negre
Rupte de pe rugul verde,
Rău m'eu tem că 'mi-l-oiu perde,
Că 'am mai perdut odată
Și 'am căutat lumea toată
Și 'am aflat la o fată,
Și fata vrău să-l sărute,
Dumnețeu să nu-i ajute!
Și fata vrău să 'mi-l iee
Dumnețeu să nu i-l dee!
'L-am căutat și 'am aflat
În mijlocul codrului
La curțile dorului,
Unde stau porțile nchise
Măndrele pe table scrise;
Prinse doru-a m'eu ntreba:
„Doară cauți pe cineva?“

Caut pe cel cu peana verde,
Sus e Dumnețeu, nu-l rebde;
Caut pe cel cu peana lată,
Sus e Dumnețeu, să-l bată,
Că m'a n'vețat a iubi,
Și m'a lăsat a dori;
Și m'a n'vețat sărutată
Și-acum m'a lăsat uitată,
Sus e Dumnețeu, și-l bată!

Bade cum te-ai îndurat
Pe mine de m'ai lăsat,
Ca și-o păsărică n gard,
La toți oamenii de sfat?
Ca și-o păsărică n holdă,
La toți oamenii de vorbă?

Nu 'mi-e ciudă că te-ai dus,
'Mi-e ciudă că nu 'mi-ai spus
Și nu 'mi-ai lăsat răspuns
Cu cine să mă iubesc,
Tare să nu mă topec.

Și de știre nu 'mi-ai dat,
Inima mea-i cu bănat;
De știre nu 'mi-ai făcut
Pân'oiu muri nu te uit!
Nici apoi nu te uit bine
Pân' voi pune lut pe mine,
Nici apoi nu te-oiu uita
Că 'ți-a fost dulce gura.

(Va urma.)

Din dieta Ungariei.

Comisiunea exmisă pentru desbaterea asupra proiectului privitor la reforma comitatelor a început desbaterea specială asupra acestui proiect.

La § 1 privitor la inarticularea comitatelor și a orașelor ca jurisdicțiuni, Grünwald declară, că e necorectă procedura de a face deosebire între oraș și oraș din diferența, că cutare oraș numără cu 100 de locuitori mai mult. Vorbitorul află de corect a susține orașele în un capitol separat al legii comunale.

La § 2 Tibad cere modificarea cuvintelor „Jurisdicțiunile enumerate în § 1” cu cuvintele „Jurisdicțiunile”, și aceasta din cauza că s'ar pute crea pe viitor jurisdicțiuni noi.

Comisiunea a primit modificarea propusă.

La § 3 privitor la alegerea singuraticilor funcționari comitatensi decâtă comitate, Grünwald declară, că n'are nimic contra. Pasagiul privitor la controlarea din partea guvernului prin un organ special anume exmis din timp în timp ar trebui, după părerea lui Grünwald, cuprins în un capitol special.

Szederkényi nu e în contra acestei controlări, dar' dacă comiții-supremi vor fi investiți cu puterea descrisă în proiect atunci nu se scie pentru-ce mai are lipsă guvernul de controlă specială prin un organ exmis de guvern!

Latkóczy află, că această dispoziție a proiectului e de lipsă pentru cazul dacă vre-un scaun de comite-suprem ar fi vacant și tocmai atunci ar fi trebuincioasă o astfel de cercetare.

Tibad privește necesară această controlă, deoarece controla din partea comitelui-suprem nici când nu poate fi atât de eficace ca atunci când se scie, că controla ministerială planează totdeauna asupra funcționarilor.

Ministrul Tisza află această controlă ca necesară cu deosebire pentru manipularea banilor și a agendelor interne, chiar și prelungă sfera de activitate a comiților-supremi, deoarece ministru poate să vină în poziția de a trebui să-și câștige chiar și față cu comiții-supremi convinșere d. e. în privința administrării banilor.

Gulner află și el ca necesară o astfel de controlă în ceea-ce privește administrațiunea banilor și împlinirea agendelor, dar' o află suprefluă pentru administrarea autonomă.

La § 4, în care se face provocare la legea vechiă comunală, Dárday dăce că ar trebui să se omită aceste provocări, deoarece se produce confuziune. Ar trebui pertractate amândouă proiectele noi de odată.

§ 5 privitor la imanuarea la partide a rezoluțiilor și publicarea lor, s'a primit fără desbatere.

La § 6, privitor la timpul imanuării și terminul de recurs, Latkóczy, cere ca și publicarea ordinațiilor să se reducă dela 30 la 15 zile. Dacă ziua ultimă ar căde pe o zi de sâmbătoare, recursul să se poată însinua în ziua următoare. Ca zile de sâmbătoare ar fi să se privească Duminecile și sâmbătorile după calendarul Gregorian.

Ministrul Tisza dăce, că dacă s'ar omite sâmbătorile singuraticilor confesiuni, ar fi mai bine să se susceapă numai Duminecile.

Se primesce § 6 cu modificarea lui Latkóczy privitoare la sâmbători.

Se încinge o dispută privitoare la ordinațiuni. Se susține că e în interesul statului, ca să nu i-se lege ministrului mâna. Dárday dăce că ministrul e responsabil ca ordinațiunile să se consune cu legea.

Raportul și proiectul de răspuns al camerei române la mesajul coroanei.

Di E. Costinescu a cetit următorul raport privitor la desbaterea comisiunii exmisă pentru redactarea răspunsului la mesajul de tron al României:

Domnilor deputați,

Comisiunea aleasă de d-voastră spre a pregăti un proiect de răspuns la discursul Tronului și-a terminat lucrarea, pe care am onoare a o supune deliberărilor d-voastre.

În cursul desbaterilor urmate în comisiune, dl T. Maiorescu, împreună cu dl D. Laurian, au înfățișat asupra părții relative la situațiunea financiară, următorul amendament:

„Crisa economică, semnalată, și în anul trecut de guvern, și asigurarea echilibrului „budgetar solicită dela noi cea mai serioasă luare „aminte, cu atât mai mult, cu cât avem datoria „de a cerceta dacă numai cauze exterioare și nea- „tîrnate de voința noastră s'au pus în calea mer- „sului progresiv al stării noastre economice“.

Majoritatea comisiunii, găsind, că acest amendament ar implica o acuzare în ceea-ce privește administrarea finanțelor, acuzare a cărei temeinicie nu i-se pare probată, l'a respins cu cinci voturi în contra a două și a stabilit redacțiunea părții relative la finanțe astfel cum am onoare a v'o înfățișa.

La partea din răspuns unde se enumeră proiectele de legi, a căror desbatere este mai urgentă, d-nii Maiorescu și Laurian au propus amendamentul următor:

„După cuvintele „pentru interesele țerii“ să urmeze:

„Între aceste legi cel dintâiu loc merită „să-l ocupe în starea noastră de astăzi reforma „organizării judecătorești. Încă prin mesajul „din anul trecut, Maiestatea Voastră ne-ați chiă- „mat a conlucra împreună cu guvernul la această „reformă pentru a da magistraturii mai multă „siguranță și justițiabililor încredere și înlesnire. „Am aflat cu mulțumire, că ministerul de justiție „a elaborat proiectul convenit, și așteptăm cu „cel mai viu interes neîntârziată lui prezentare“.

Scopul acestui amendament era mai întăiu de a cere reforma organizării judecătorești înainte de ori-care altă lucrare. Majoritatea comisiunii a dat însă întâietatea modificării legii învătământului public. Acest amendament se mai deosebesce de redacțiunea, pentru care s'a rostit majoritatea comisiunii, prin aceea că cere într'un mod mai imperios „neîntârziată“ prezentare a unui proiect de lege relativ la organizarea judecătorească. Patru din șapte membri ai comisiunii s'au rostit în contra amendamentului d-lor Maiorescu și Laurian, găsind suficientă redacțiunea ce vi-o înfățișez.

În fine, tot acești onorabili membri ai comisiunii au propus un amendament, prin care se constată cu bucurie, în decursul acestui an, o energică tendență de îndreptare a învățământului public din partea administrațiunii centrale. Acest amendament a fost primit de unanimitatea comisiunii.

Asupra votului în total al proiectului de răspuns, d-nii Maiorescu și Laurian au votat în contra, pentru cuvântul că două și cele mai însemnate din amendamentele d-lor fuseseră respinse de majoritatea comisiunii.

Raportor, E. Costinescu.

Sire,

Întrepreți credincioși ai simțimentelor țerii, adânc mișcate de pierderea Augustului Vostru Părinte, credem că singura alinare, ce o putem aduce, și în această ocaziune solemnă, la durerea bunului nostru Suveran, este expresiunea iubirii și devotamentului întregii națiuni.

Românii recunoscători, împărtășesc cu căldură tot ce mișcă inima Maieștiții Voastre, căci ei sciu bine, că și aspirațiunile și îngrijirile lor au devenit înseși aspirațiunile și îngrijirile Maieștiții Voastre.

În mijlocul evenimentelor politice ce se desfășură în giurul nostru, simțim mai mult încă, Sire, cât de puternic este spriginul ce-l avem în această comunitate de simțimente ce leagă națiunea de Suveranul ei. Negreșit că țeara dorosește mai presus de toate a se bucura cât mai mult timp de bine-facerii păcii; ea a primit cu fericire asigurarea dată de Maiestatea Voastră, că relațiunile ei cu toate statele cînt cele mai amicale; atitudinea noastră atentă și neamestecul nostru în conflictul de prestă Dunăre, erau de sine indicate pe cât timp nici unul din interesele noastre nu primia o atingere directă; dacă însă, în desfășurarea evenimentelor viitoare, vre-un pericol din afară ar pute să le amenințe, atunci fiți încredințați, Sire, că națiunea întreagă, unită ca totdeauna în momentele cele grele, se va aduna în giurul Maieștiții Voastre, gata la orice sacrificiu pentru apărarea sa.

Interesul apărării noastre naționale a unit neîncetat pe toți Românii în aceleași silințe și sacrificii. Avem credința, că acest scop statornic al tuturor a fost pe deplin ajuns, prin desvoltarea și țaria dobândită de puterea noastră armată.

Națiunea are cea mai deplină încredere, că onoarea și siguranța ei sunt bine adăpostite sub scutul bravei sale armate și al Comandanțului ei suprem.

Evenimentele politice au venit în ultimii timp și facă și mai simțitoare criza economică generală, care apăsa destul de greu asupra intereselor noastre materiale. Această situațiune a dat cesțiunilor economice o însemnătate cu atât mai mare, cu cât încă de mai înainte țeara își îndreptase toată luarea sa aminte cătră dînsese. Astfel toți am vădut cu un viu interes apropiata expirare a tratatelor noastre de comerț și începerea denunțării lor decâtă guvern. Experiența ce am făcut cu aplicarea acestor tratate, ne dă dreptul să sperăm, că vom scii să găsim măsurile nimerite spre a ajuta desvoltarea producerii noastre naționale.

Aplicarea tarifului nostru autonom este un fapt de mult așteptat și merit a avè un rol însemnat în regularea relațiunilor noastre economice internaționale. Nu era însă lesne de a stabili din capul locului un tarif autonom, care să răspundă la îndoitul scop de a nu încărca pe contribuabili cu un impozit prea împovărător, și de a isbi cu taxe mai grele numai acele produse, ale căror similare s'ar pute lesne fabrica în România, îndată-ce ar găsi oare-care protecțiune. Aplicarea a dat pe față în tariful nostru

autonom imperfecțiuni ce sperăm că vor dispăre treptat, cu ajutorul studiului întreprins decâtă guvern, studiu ce se va urma și prin îngrijirea reprezentațiunii naționale.

Am primit cu o deosebită plăcere încredințarea, că nemulțumirile ridicate de aplicarea tarifului nostru autonom asupra produselor franceze vor pute fi înlăturate; vom vedè cu bucurie dispărînd ori-ce cauză de răceală în relațiunile noastre cu Franța.

Adunarea deputaților va îngrijii, Sire, a da cesțiunilor financiare toată luarea aminte cerută de ele astăzi. Țeara noastră, care trăiesce și se desvoaltă pe terenul economic, prin relațiunile ce întreține în străinătate, nu putea să nu resimță contra-lovitura crizei generale, ce a isbucnit înafară, și care este una din cauzele crizei noastre interioare. Slăbirea exportului nostru și scăderea prețului cerealelor pe deoparte, retragerea capitalelor străine din afacerile noastre interne pe de altă parte, sînt efectele directe ale crizei din afară, efecte care trebuiau neapărat să aibă o mare înfrîurire asupra situațiunii noastre economice interioare. Finanțele noastre nu puteau să nu resimță consecuențele acestei situațiuni, deoarece ele se alimentează în cea mai mare parte din contribuțiunile indirecte, cari produc totdeauna în raport direct cu consumațiunea, și consumațiunea a fost firesce foarte scădută în anii din urmă.

Crisa economică generală, ce stăruiesce de mai mulți ani, nu se mai poate însă prelungi mult timp. Trebuie să ne așteptăm, ca o perioadă de prosperitate să-i urmeze. Atunci și interesele noastre economice vor lua un nou avânt, venitul impozitelor va reveni la mersul seu urcător, și situațiunea financiară va deveni pe deplin mulțumitoare.

Îndepăntat însă de concursul ce ne poate veni dela îmbunătățirea situațiunii generale, trebuie să facem noi înșine, și cât mai grabnic, cele mai mari silințe pentru ridicarea noastră economică. În ceea-ce privește finanțele, sîntem bine hotărâți să studiam cu cea mai mare băgare de seamă budgetul statului, și să nu-l adoptăm decât după-ce va fi temeinic echilibrat, pe basa valorilor celor mai certe.

Vedem totdeauna cu bucurie lărgindu-se rețeaua căilor ferate, întru cât ni-o permit mijloacele noastre financiare. Nimic nu ne va ajuta mai mult în progresele ce avem de realizat, ca înlesnirea comunicațiunilor. De aceea am dori ca comunicarea lesnicioasă cu Dobrogea, de atată timp așteptată și pentru care adunarea deputaților a acordat tot ce i-s'a cerut să nu mai întârzie a fi săvîrșită. Am dori asemenea ca prelungă porturile Brăilei și Galaților, cari în curînd vor fi îmbunătățite, și unicul nostru port de mare, Constanța, să fie ridicat la însemnătatea cerută de afacerile noastre comerciale. Trebuie, în fine, ca țeara întreagă să se poată bucura de foloasele și de progresul, pe care numai plutirea maritimă i-le poate asigura.

Cea mai viua dorință a noastră, Sire, este ca sesiunea ce începe să fie mănoasă în legi binefacătoare pentru interesele țerii. Vom cerceta cu o deosebită luare aminte proiectul pentru modificarea legii învățământului public, în scop de a o face să răspundă mai bine trebuințelor astăzi simțite, și spre a-i îndrepta defectele constatate în aplicare. Ajutorul unor bune măsuri legislative asupra învățământului este neapărat administrațiunii sale centrale, în care am putut constata cu bucurie, în decursul acestui an, o energică tendență de îndreptare.

Printre legile ce credem că se impun mai urgent lucrărilor adunării legiuitoare, sînt asemenea modificările de introdus în organizarea magistraturii, spre a o pune la adăpostul oricărei înfrîuriri vătămătoare unei bune împărțiri a dreptății, și spre a da astfel o deplină încredere justițiabililor; este modificarea și completarea codicelui nostru comercial, care a rămas cu mult în urma novelor legislațiuni comerciale din alte țeri; este îmbunătățirea legii comunale în părțile constatate defectuoase; sînt în fine, măsurile legislative menite a veni în ajutorul industriei și a comerțului.

Ne vom da, Sire, toate silințele, ca să răspundem la încrederea ce o puneți în lucrările noastre, siguri că numai astfel vom contribui, împreună cu Maiestatea Voastră, la întărirea și progresul statului român.

Să trăiiți Sire!

Trăească Maiestatea Sa Regina!

Raportor, E. Costinescu.

Cronică.

Emigrarea în România. În anul trecut au fost eliberate în cercul Sighișoarei pentru România 446 de paspoarte. În anul curent abia în 3 luni s'au eliberat 277 paspoarte. Între acestea sînt: Români 200, puțini Țigani, 59 Germani, și 18 Maghiari. „Grosskokler-Botten“ scrie că în pasportul unui bătrîn de 70 ani era scris: Pêrul „sur“, dinții — „nici unul, durata călătoriei „călătorește pe vîieață din cauza sărăciei“, scopul — „lucrul ca diler“. — Triste stări!

Deputațiunea din Oradea-mare. Am produs după un diar maghiar lista Românilor ce aveau să iee parte la deputațiunea trimisă la

Budapesta, ca să-l felicite pe dl Coloman Tisza și am dat expresiune speranței, că unul ori altul dintre cei puși în acea listă, va găsi de cuviință să lămurească opiniunea publică asupra motivelor, care i-au îndemnat pe Românii din Oradea-mare să iee parte la acea deputațiune. Aflăm acum din scrisori particulare ce primim din părțile Orăzii, că lista a fost compusă fără de scirea celor puși în ea și că unii dintre cei puși în listă nici că s'au dus la Budapesta. Rămâne numai să scim, care sînt aceia, care au cedat presiunii morale ce s'a făcut asupra lor. De sigur însă chiar și din acestia vor fi fost unii, pe care nu interese personale îi vor fi determinat.

Numire. Președintele tribunalului din Alba-Iulia a fost numit procurorul de acolo, dl Gavril Henter.

„Cea dintâiu școală comunală de stat în comitatul Sibiului, ni se scrie, „s'a înființat în Săcădate dela 15 Octomvrie a. e. în casă închiriată, din cauză, că confesiunile nu au voit a-și da școlăle lor la stat. Acum i-le pot susține, că copiii au trecut chiar și din cei de român la școala de stat, al căror număr trece peste 50 încaț se vede necesitatea numărării unui al doilea învățător. Frumoase prospecte arată școala de stat, dar' pâna va ajunge ca în comitatul Huniadoarei, — să mai treacă apă pe Olt. Se dăce, că în comitatul Huniadoarei sînt 30 de școlă de stat, deci pâna se vor înființa și într'al Sibiului, mai avem să contribuim la „Kultur-egylet“ ul din Cluj. În Săcădate sînt ca vre-o 40 familii de ungur (schiei), cari au la vre-o 26 copii de școală și pentru aceea s'a înființat școala din cesțiune. Scopul este vedit și aci de a maghiarisa cele 300 familii române: dar' eu nu cred să se ajungă scopul, căci Săcădate sînt cu mult mai conservativi. Învățătorul dela școala de stat are salar, 400 fl. și 100 fl. bani de cuartir și lemne, precând învățătorii confesionali ambii abia au 300 fl. Pe casa închiriată încă mai plătesce statul aproape la 100 fl. pe an pâna se va clădi o școală nouă, care se dăce, că va costa vre-o 12 mii fl.“

Furt mare la Viena. Din neguțătoria juvelierului de curte Granischstatten de pe Graben din Viena s'au furat obiecte în valoare de peste 1/4 de milion. În urma unei depeșe a fost deținut alaltăieri la gara dela Copșa un călător suspectat a fi autorul furtului. O persoană femeiască fiind întrebată că de unde călătorește deținutul, a dăce că i-se pare că dela Arad. Deținutul a fost dus îndrît la Alba-Iulia, de unde susținea dînsul că a plecat. Confrontat cu atelierul s'a dovedit, că a plecat dela Alba-Iulia. Ieri după ameații gara din Sibiui a fost ocupată de poliție, deoarece se suspectat venia la Sibiui. Se susține însă, că acesta e un agent, care s'a legitimat de ajuns. Cu deosebire purtarea acestei persoane se părea poliției suspectă.

Papa Leon XIII și regele Alfons XII. „L'Italie“ scrie: Leon XIII a dat ordin ca un mare catafalc să se ridice în mijlocul capelei Sixtine. Acest catafalc este destinat pentru serviciul funebru ce Papa voiesce să se celebreze pentru odihna sufletului regelui Alfons XII. Leon XIII va asista la această ceremonie într'un mod solemn și va da binecuvîntarea. Pentru prima oară, dela 1870, se celebrează un serviciu funebru în capela Sixtine pentru un suveran. Papa voiesce să dea Spaniei o probă de stima ce avea pentru suveranul ei. Această deciziune a lui Leon XIII este foarte viu comentată la Vatican; se dăce chiar, că ea a întimpinat o puternică opoziție la unii dintre înalții prelați.

Intransigenții mai cu seamă nu sînt mulțumiți: ei ar fi voit, ca Leon XIII să se fi abținut dela ori-ce dovadă de simpatie pentru memoria regelui Alfons, pentru a fi plăcut lui Don Carlos, a cărui suire pe tron o așteaptă cu teamă.

Leon XIII scia foarte bine că, celebrând această ceremonie, făcea mulți nemulțumiți; dar' n'a hesitat; se dăce că el s'a simțit chiar fericit profitînd de ocaziune pentru a arăta de ce parte sînt simpatiele sale.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Zara, 9 Decemvrie n. Generalul Iovanovics, guvernorul Dalmației a murit.

Belgrad, 9 Decemvrie n. Se asigură că guvernul sârbesc a decis din deferență cătră puteri, să nu iee ofensiva nici în casul neisbutirii definitive a negociațiilor de armistițiu.

Constantinopol, 9 Decemvrie n. Marele-Vizir a telegrafat în 8 l. c. n. principelui Bulgariei, că Madiid-Pașa pleacă fără amânare la Sofia, spre a se înțelege cu principele asupra păcii.

Director: **Ioan Slavici.**

Redactor responsabil: **Cornel Pop Păcurar.**

Economic.

Vămile pe cereale și camera comercială din Cernăuți. Camera comercială din Cernăuți a prezentat ministerului de comerț părerea sa privitoare la revizuirea tarifului vamal. Aceasta se ocupă exclusiv cu § 2 al noilei de vamă. § 2 dă: „Guvernul e împuternicit a urca vama pe cereale, postăioase, făină și pâne până la suma ce se află în tariful vamal general al imperului german“. Părerea camerei comerciale din Cernăuți dă: „Aceste tarify vamale sânt vămii protecționiste înalte, în contra cărora umilit subscris trebuie să se pronunțe în modul cel mai hotărât, deoarece ce experiențe numeroase au dovedit că acele mai nici când nu au corespuns așteptărilor puse în ele; ele au produs tocmai efectul contrar și camera își exprimă temerea, că acele vor ave ca urmare și acum numai rău. Dacă e îndreptățită această îngrijire pentru tot imperul, cu atât mai îndreptățită e pentru Bucovina în deosebi. Deja la deliberarea din Iunie asupra convențiunii vamale a u s t r o - r o m â n e a avut camera ocaziune de a-și preciza exact punctul ei de vedere în această cestiune primind în tot cuprinsul ei părerea bursei de cereale și produse din Cernăuți, eare se opune cu toată hotărârea introducerii de vămii protecționiste și aceasta nu numai pentru comerțul cu bucate din Bucovina, ci și în interesul industriei indigene de mori, care în partea cea mai mare e avisată numai la importul de bucate din România, în interesul fabricilor noastre, pentru care cucuruzul din România e de mare însemnatate, precum și în interesul populațiunii maisărace a țării noastre, care se nutrește cu deosebire din cereale și cu deosebire din cucuruz și care ar fi greu păgubită prin introducerea de vămii pe cereale. Prelungă aceste mai vine a se lua în considerațiune următoarele momente: Producțiunea de grâu a Bucovinei nu e de ajuns în anii slabi și chiar nici în cei de mijloc pentru trebuințele țării și aceasta cu atât mai puțin, că o parte a acestei producțiuni se consumă de morile din Galați (cu deosebire din Colomea și Stanielav). Morile sânt dar stlitate a-și acoperi o parte a trebuințelor lor din Basarabia-rusească și mai ales din districtele învecinate ale României. Mai e și împregiurarea, că nici calitatea cerealelor indigene nu e satisfăcătoare decât numai ca amestecătură cu cereale din România. Deja acum o mare parte a cerealelor române și rusești se exportează mai rentabil către Galați și Odesa. Cu cât mai cu mari greutate ar avé să se lupte morile noastre după introducerea vămilor pe cereale?! Trebuie să accentuăm că și fabricile de bere din circumscripția camerei noastre sânt avisate la orțul din România: producțiunea indigenă nu e suficientă nici în privința calității nici a cantității; și această industrie ar suferi daune însemnate prin introducerea de vămii pe bucate. . . .“

Camera comercială din Brünn a protestat în contra agenților ambulanți cu oroloage ce ar fi a se plăti în rate. Presidentul camerei comerciale a raportat că minoritatea Cehilor i-a prezentat un recurs în contra unei hotărâri presidiale, prin care se resping actele adresate camerei numai în limba cehă.

Comunicația la Fiume. direcțiunea căilor ferate ungare de stat a făcut cunoscut că acum se primesc pachete mari pentru Fiume lipsind pedecile vechi.

Vămii. Guvernul italian a urcat vama pe zahăr. Prin această măsură e lovit exportul de zahăr austriac înspre Italia.

Piața din Sibiu, 8 Decembrie. Grâu Hectolitra 47—80 chilo fl. 4.80 până fl. 5.60, grâu mestecat 68 până 82 chilo fl. 3.60, până fl. 4.10 sęcara 66 până 72 chilo fl. 3.20 până fl. 3.80, orș 58 până 64 chilo fl. 3.— până fl. 4.—, ovės 38 până 45 chilo fl. 1.60 până fl. 2.20, cucuruzul 68 până 47 chilo fl. 3.— până fl. 3.60, mëlaiul 74 până 82 chilo fl. 3.50 până fl. 4.—, crumpene 68 până 70 chilo fl. 1.20 până fl. 1.40, semënță de cânepă 49 până 50 chilo fl. 4.— până fl. 5.—, mazerea 76 până 80 chilo fl. 4.— până fl. 5.—, linte 78 până 82 chilo fl. 8.— până fl. 9.—, fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.— până fl. 4.50, păsat de grâu 100 chilo fl. 16.— până fl. 17.—, făină Nr. 3 100 chilo fl. 13.—, Nr. 4 fl. 11.—, Nr. 5 fl. 9.—, slămina 100 chilo fl. 48.— până fl. 50.—, unsoarea de porc fl. 46.— până fl. 48.—, sêu brut fl. 26.— până fl. 27.—, sêu de lumini fl. 50.— până fl. 51.—, lumini turnate de sêu fl. 56.— până fl. 58.—, săpunul fl. 28.— până fl. 30.—, fën 100 chilo fl. 1.60 până fl. 2.—, cânepa fl. 30.— până fl. 36.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 3.— până fl. 3.50, spirital p. 100 L. % 26 până 28 cr., carnea de vită chilo 40 cr. carnea de vițel 36 până 40 cr., carnea de porc 32 până 36 cr., carnea de berbec 18 până 20 cr., ouă 10 cu 22 până 24 cr.

Têrgul de rîmători în Steinbruch. În 7 Decembrie n. s'a notat: unguresci bêtărâni grei 44.— cr. până 45.— cr. unguresci grei, tineri 47.— cr. până 47.1/2 cr., de mijloc 47.1/2 cr. până 48.— cr., ușori — cr. până 48.— cr., marfă țerânească, grea 32.— cr. până 33.— cr., de mijloc 38.— cr. până 43.— cr., ușoară 35.— cr. până 42.— cr., românesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr. transito ușori — cr. până — cr., transito sêrbesc grei — cr. până — cr., transito de mijloc 38.— cr. până 41.— cr., transito ușori 36.— cr. până 40.— cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpenți la gară.

LOTERIE.

Tragerea din 9 Decembrie st. n.
Sibiu: 66 51 4 3 90.

Cursul pieței din Sibiu.

din 9 Decembrie st. n. 1885.

Hârtie-monetă română	Cump.	8.50	vënd.	8.60
Lire turcesci	"	11.20	"	11.25
Imperiali	"	10.20	"	10.25
Ruble rusești	"	1.20	"	1.21

Bursa de București.

Cota oficială dela 8 Decembrie st. n. 1885.

Renta amort. (5%)	Cump.	90.1/2	vënd.	91.—
" Rur. conv. (6%)	"	83.1/4	"	84.3/4
Act. de asig. Dacia-Rom.	"	247.—	"	252.—
Banca națională a României	"	1100.—	"	1130.—
Impr. oraș. București	"	30.—	"	32.—
Credit mob. rom.	"	—	"	—
Act. de asig. Națională	"	224.—	"	—
Scrișuri fonciare urbane (5%)	"	—	"	89.1/4
Societ. const.	"	174.1/2	"	230.—
Schimb 4 luni	"	—	"	34.—
Aur	"	13.—	"	14.—

Publicare de licitațiune.

Se face cunoscut, că la 14 Decembrie st. n. a. c. la 9 oare a. m. va avé loc la locuința subsemnatului în **Supurul de-sus** (Selagiu) arëndarea începând dela 1-a Ianuarie 1886 pe trei ani dreptului de cărcimărit a compozoratului de Supurul-de-sus.

Condițiunile detaliate se pot afla la subscrisul.

Supur, 27 Noembrie 1885.

Andrieu Cosma,

curatorul compozoratului.

[218] 3—3

Publicație de licitațiune.

Luni în 14 Decembrie a. c. la 9 oare a. m. se va ține în cancelaria subscrisului oficiu exarëndarea regalului de morărit al comunei Mohu pentru 6 ani consecutivi. Prețul de strigare 1151 fl. v. a.

Condițiunile mai detaliate se pot vedé la subscrisul oficiu.

Sibiu, 4 Decembrie 1885.

[219] 2—2 Oficiul pretorial.

Un deposit bine asortat
cu cele mai prețioase

PIANURI

află doritorii de a cumpăra în
Salonul de pianuri Heldenberg

în
Sibiu. [187] 15

Banca generală de asigurare

„TRANSILVANIA“

în Sibiu,

fundată în anul 1868

asigurează prelungă condițiunile cele mai favorabile:

- în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobilii etc.
- pe vieța omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe casul morții și pentru terminuri fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Despăgubiri pentru daune cauzate prin foc	Sume asigurate pe vieța
în a. 1869—1881 fl. 427,157.49	în a. 1869—1881 fl. 282,919.87
în a. 1882 „ 54,792.92	în a. 1882 „ 32,382.04
în a. 1883 „ 34,761.25	în a. 1883 „ 32,843.10
în a. 1884 „ 24,778.08	în a. 1884 „ 40,084.13
Suma fl. 541,549.74	Suma fl. 388,229.14

929.778 fl. 88 cr.

Conform bilanțului pentru 1884 fondurile de rezervă și garanție se urcă la

555.114 fl. 63 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu (Strada Cisnădiei Nr. 5, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov (C. I. Münnich), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

La 1 și 15 a fiecărei luni se începe un abonament nou la ziarul opozițional

„Budapester Tagblatt“

a cărui prenumerațiune se recomandă prin aceasta populațiunii cetitoare în limba germană, întocmai ca și până acum, „Budapester Tagblatt“ va rămâne și pe viitor independent în ori-ce direcțiune, nou, interesant și va prezenta cetitorilor totdeauna lucrările cele mai bune și scirile cele mai noue. O indicare la foaia noastră și la colaboratorii nostri cei mai importanți, ajunge.

În partea politică am adus articoli de:

Contele Albert Apponyi, Stefan de Bittó, conte Aurel Dessewffy, Clement Lrnuszt, Franzisc Fenyvessy, Bela Grünwald, Emeric Hódossy, Ferdinand Horánszky, Ludovic Horváth, Paul Károlyi, Albert Kovács, Paul de Somssich, Ladislaus Tomcsányi, Emeric Veszter, Adolf Zay, conte Robert Zselinsky.

[206] 5—6

În foioară publicăm lucrări de:

Cornel Abrányi jr., Emil Abrányi, Madame Adam (Fuliette, Lamber) în Paris, Helena de Benicsky-Bajza, conte Nicolau Bethlen, Franzisc Broemel în Londra, conte Carol Corinini în Gorizia, baron Carlos de Gagern în Dresda, general Richard Gelich, baron Nicolau Horváth, Ieronim Lorn în Dresda, Coloman de Mikssáth, Berthold Moldauer în Viena, Emil Peschkau în Frankfurt l. M., Elise Polko în Deutz l. R., contesa Ana Pongrácz în Viena, P. K. Rosegger în Graz, Leopold de Sacher-Masoch în Lipsca, Toma de Szana, Dr. Ludovic Tolnai, Béla de Tóth, Emil Mario Vacano în S.-Pölten, Hermann Vámbéry Ioan Vajda, Ioan Ziegler în Viena.

Suplementul nostru de romane va aduce ca și până acum și pe viitor cele mai bune lucrări ale literaturii lumii.

În prezent publicăm o narațiune umoristică de **Maurițiu Jókai** „Un puciu în România“. În decursul unei Noemvrie va urma o novelă de **Cavalerul Carol Erdmann**: „Baldine“. În luna Decembrie vom publica, după aceste operate măiestre ale literaturii, un roman mic de **Coloman Mikszath** „Earba de Lahina“.

Prețurile abonamentului: Pe o lună fl. 1.20, pe trei luni fl. 3.50 pe o jumătate de an fl. 7.—, pe un an fl. 14.—.

Abonenților noi, cari vor prenumera „Budapester Tagblatt“ pe trei luni, le dăm foaia îndată după primirea prețului de abonament până la 1 Ianuarie

gratuit

Administrațiunea ziarului „Budapester Tagblatt“ Budapesta, strada Gitter, casarma Carol 7.

Negustoria de sticlă, porcelan și galanterii

Petru Müller

[216] 3—10

Sibiu, Piața mică

își recomandă **P. T. Public depositul seu de nou sortat cu Vase pentru ospătărie, cafea și cuină, serviți pentru mâncare pentru 6 și 12 persoane, serviți de cafea, Mocca și teă, bufet, menagie pentru oțet și uleu, serviți pentru licor și bere, vase de flori, oglinzi, tablouri de uleu, pervasuri, cadre aurite, și părți constitutive de lampe, tacămuri din argint de China, Alpaca și oțel de cusutor, sticlă poleită, compresă și goală, sticlă de masă, albă și colorată, sticlă pentru oglinzi, și toți articoli apartinători acestei specii, pentru prețurile cele mai ieftine; se pune și sticlă efectuându-se în modul cel mai prompt.**